

Nógrád Miksa Második Feleségével

A képen én vagyok a második feleségemmel, Gárdos Líviával a Balatonon, az 1950-es években.

1946-ban újra megnősültem, és elkerültem Újpestről. A második feleségemmel Pesten ismerkedtünk meg, valaki bemutatta a rokoni vagy baráti körből, és megtetszettünk egymásnak.

Ez a feleségem is zsidó volt, Gárdos Líviának hívták, valamilyen zsidósabb névről magyarosította, de amikor találkoztunk, már így hívták.

Abban hasonlított az első feleségemhez, hogy ő is nagyon csinos nő volt, 1914-es születésű. Ő Pesten vészelte át a holokausztot, heteken, hónapokon át bujkálva. A Lampartban, a fegyvergyárban dolgozott mint irodai alkalmazott. A nagynénjének volt a Wesselényi utcában egy háza. A földszinten volt egy fűszerboltjuk, mellette egy lakás, ők abban laktak, mi pedig egy harmadik emeleti komfortos kis lakásba költöztünk be. Igazán jól éreztem ott magam, és a rokonoknak is könnyedén ki tudtuk fizetni a lakbért. Egyszobás lakás volt, hatalmas előszobával, konyhával, fürdőszobával, és saját vécé is tartozott hozzá. Elég jól kerestem, így nem volt probléma berendezni. A házasságkötéshez kellett igazolást kérni, amelyben halottá nyilvánították az első feleségemet. A második esküvőm a Bethlen téren volt, ez is hüpe alatt, ahogy kell.

Azt hiszem, az elsők között lehettünk, akiknek televíziójuk volt. Ketten dolgoztunk a második feleségemmel, és berendezkedtünk teljesen. Szóval az 1960-as években ilyen volt az élet, már nyugalom volt, rendezett állapotok. Nem volt semmi probléma, legalábbis az én családomnak nem. Néha szombat délután elmentünk a New York Kávéházba, egy kávéra.

Líviával 1961-ig, a haláláig éltünk együtt. Nagyon jól kijöttünk egymással. Sajnos nem volt közös gyerekünk, kettő is elment a terhességei során, mert a gyerekeket nem tudta kihordani. Súlyos beteg volt, rákos, túl fiatalon halt meg. A Farkasréti temetőben nyugszik még 2011-ig, elhamvasztva, mert ötven évre béreltem a kolumbáriumot.